

EWANGELIA (Mk 6, 7-13)

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi i przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosi. «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziewajcie dwóch sukien».

I mówił do nich: «Gdy do jakiegoś domu wejdziecie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. Jeśli w jakimś miejscu was nie przyjmą i nie będą was słuchać, wychodząc stamtąd, strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich».

Oni więc wyszli i wzywali do nawracania się. Wyrzucali też wiele złych duchów, a wielu chorych namaszczali olejem i uzdrawiali.

„DZIENNICZEK” ŚW. SIOSTRY FAUSTYNY (Dz. 1396, 194)

O, gdyby znali grzesznicy miłosierdzie moje, nie ginęłaby ich tak wielka liczba. Mów duszom grzesznym, aby się nie bały zbliżyć do mnie, mów o moim wielkim miłosierdziu.

Pragnę się wysilać, pracować, wyniszczać za dzieło nasze – ratowania dusz nieśmiertelnych.

- ➔ Dziś Jezus zaprasza mnie do współpracy z Jego zamiarem zbawienia każdej duszy...
Mówi bardzo konkretnie: *Mów duszom grzesznym, aby się nie bały zbliżyć do mnie, mów o moim wielkim miłosierdziu.*
- ➔ Czy jest we mnie pragnienie by głosić Jego miłosierdzie, wypraszać je, wysilać się i pracować dla ratowania dusz nieśmiertelnych?